

ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

Factors Affecting on Social Adjustment of Industrial Education

Faculty Students

สุขุมล หวังวณิชพันธุ์^{1*}

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 167 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่าได้ดังนี้ การปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต โดยรวม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา ดังนี้ 1) นักศึกษาที่มีเพศ อายุ แตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน 2) นักศึกษาที่จบสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายอาชีวศึกษา มีการปรับตัวทางสังคมมากกว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายสามัญ 3) นักศึกษาที่มีลำดับการเกิด และสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน 4) นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพและมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน และ 5) นักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมแตกต่างกัน

Abstract

This research was a survey research. The objective was to study the factors of social adjustment of students of the Faculty of the Industrial Education, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The data analysis based on statistic data, the average percentage, standard deviation, t-test and analysis of variance. The results can be summarized as follows: the factors of social adjustment of Industrial Education students are at the moderate level. The results of factor analysis are 1) Students with different genders and age have the overall indifferent social adjustment ability. 2) Students who graduated from different field of study have the overall different social adjustment ability. The students who graduated from vocational certificate program have the overall higher social adjustment ability than students who graduated from general education program. 3) Students with different years of birth and different family status in society have the overall indifferent social adjustment ability. 4) Students with their parents in different occupation and different average-income-per-month families have the indifferent overall social adjustment ability and 5) Students with different family characteristics have the overall different social adjustment ability.

คำสำคัญ : การปรับตัวทางสังคม ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

Keywords : Social adjustment, factors affecting on social adjustment.

*ผู้พิมพ์ประสานงานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ qilevww@yahoo.com โทร. 02 282 9009-15 ต่อ 6305

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จากปัญหาสภาพสังคมปัจจุบันที่วัฒนธรรมจริยธรรมเสื่อมถอย ล้วนนำมาซึ่งปัญหาต่างๆในสังคม ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ สภาพปัญหาเหล่านี้ล้วนเกิดจากการปรับตัวทางสังคมที่ไม่ดีพอของประชากร ทำให้ก่อเกิดปัญหาต่างๆโดยเฉพาะช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยของการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสิ่งแวดล้อม (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีหน้าที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาและพัฒนาศักยภาพกำลังคนให้สอดคล้องและตอบสนองนโยบายการปฏิรูปการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ปี 2559 จะเป็นเลิศในการผลิต และพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรมที่มีคุณธรรมนำความรู้ มีความชำนาญในการถ่ายถอดเทคโนโลยี ให้กับผู้เรียนอย่างมีคุณธรรม และ มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในสังคม”

ดังนั้นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงต้องมีพันธกิจในการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามบัญญัติของกฎหมายและนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นักศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี เนื่องจากนักศึกษาในกลุ่มนี้ กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งปัญหาของวัยรุ่นก็คือด้านการปรับตัว ซึ่งมักมีความขัดแย้งในจิตใจ ที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ หากสิ่งนั้นเป็นปกติธรรมดาของการเจริญพัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ แต่ไม่รุนแรงไม่มีผลกระทบต่อการเรียน การงานหรือด้านสังคม แต่ในกรณีที่ปัญหานั้นรุนแรงส่งผลกระทบต่อด้านต่างๆ นั้น จึงจะจัดว่ามีปัญหาในการปรับตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในต่างจังหวัด ซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย และต้องการการปรับตัวทางสังคม เพื่อให้เข้ากับสังคมเมืองและสังคมใหม่ในรั้วมหาวิทยาลัย รวมทั้งเป้าหมายสำคัญในการศึกษา ก็คือเพื่อการเตรียมความพร้อมในการเป็นครูช่างผู้ซึ่งเป็นต้นแบบของนักเรียนต่อไปในอนาคต จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาที่มีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษา โดยเฉพาะการปรับตัวทางสังคม เพื่อการปรับปรุงบุคลิกภาพ พฤติกรรม และการวางตัวให้ถูกต้องเหมาะสม

เพื่อให้ นักศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีและเหมาะสม เป็นภูมิคุ้มกันการดำรงชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยภายใต้การควบคุมดูแลของคณาจารย์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่มุ่งเน้นการพัฒนา นักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา และความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์ในระดับวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงเพื่อพัฒนาตนสังคม ประเทศ และมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ

ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการเตรียมความพร้อมในการเป็นครูช่างและนักเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวทางสังคม เพื่อการปรับตัวทางสังคมที่ดีและเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์การปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ที่ศึกษาหลักสูตร 5 ปี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวในสังคมของนักศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ที่ศึกษาหลักสูตร 5 ปี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระหว่างเพศ อายุ สายวิชาที่สำเร็จการศึกษาลำดับการเกิด สถานภาพทางครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และลักษณะครอบครัวที่แตกต่างกัน

2. วิธีการศึกษา

2.1 การศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา จาก เอกสาร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัว และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ อดุทธสาคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 288 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ อดุทธสาคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 167 คน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 8 ข้อ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ

2.4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูล ความเข้าใจในเนื้อหาและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. เตรียมความรู้ในด้านระเบียบวิธีการวิจัย ศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัยเชิงสำรวจ
3. สร้างเครื่องมือการวิจัย นำเสนอ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้หาค่าความสอดคล้อง (IOC) และได้ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหา สัมประสิทธิ์แอลฟา ของแต่ละตัวแปร

ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

รายการการปรับตัว	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. ทางสังคมต่ออาจารย์	0.8068
2. ทางสังคมต่อเพื่อน	0.7850
3. ทางสังคมต่อบุคคลทั่วไป	0.7188

4. ทำการแจกแบบสอบถาม และได้รับคืน จำนวน 167 ชุด
5. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงความถี่ และหาร้อยละ
6. สรุปผลและรายงานผลการวิจัย

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงความถี่ และหาร้อยละ

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ด้านที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา ซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มาแจกแจงความถี่ เพื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	5 คะแนน	มาก	หมายถึง	4 คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง	3 คะแนน	น้อย	หมายถึง	2 คะแนน
น้อยที่สุด	หมายถึง	1 คะแนน			

วารสารวิชาการและวิจัย มทรพระนคร ฉบับพิเศษ.

จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ และรายด้านโดยใช้สูตรการแปลผล ดังนี้
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แสดงว่ามีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แสดงว่ามีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แสดงว่ามีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แสดงว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่เพศแตกต่างกัน ทั้งรายด้านและรายข้อ โดยใช้ t-test

4. เปรียบเทียบการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ทั้งรายด้านและรายข้อ โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวน

5. เปรียบเทียบการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ชั้นปีแตกต่างกัน อายุแตกต่างกันและ สาขาวิชาที่แตกต่างกันทั้งรายด้านและรายข้อโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

การนำเสนอผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังรายละเอียด ดังต่อไปนี้

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 88.02) มีอายุมากกว่า 20 ขึ้นไป (ร้อยละ 62.28) มีอายุมากกว่า 20 ขึ้นไป ส่วนใหญ่อยู่ในชั้นที่ 6 คือช่วงอายุ 18-22 ปี พัฒนาการวัยนี้มักขึ้นกับวัยต้นๆ ถ้าวัยต้นมองสิ่งแวดล้อมในแง่ดี วัยนี้จะปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี แต่ถ้าตรงข้ามก็มักจะแยกตัวจากเพื่อนจากสังคม ปรับตน ไม่เหมาะสม อาจมีพฤติกรรมเป็น ปัญหาในวัยผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่ผู้สำเร็จสายอาชีวศึกษา (ร้อยละ 87.43) ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรก (ร้อยละ 41.92) สถานภาพทางครอบครัว คือบิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน (ร้อยละ 77.25) อาชีพหลักของผู้ปกครองคือ รับจ้าง (ร้อยละ 36.53) โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 36.53) และส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว (ร้อยละ 72.46)

การปรับตัวทางสังคมต่ออาจารย์ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่ชอบนั่งแถวหน้าในชั้นเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07$) รองลงมาคือ ไม่มั่นใจในการถาม-ตอบใน ชั้นเรียนและมักส่งงานที่ได้รับมอบหมายล่าช้า ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{x} = 2.96$ และ $\bar{x} = 2.88$ ตามลำดับ)

การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ไม่อยากเป็น ผู้นำ/หัวหน้าในกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.71$) รองลงมาคือ เลิกเรียน มักรีบออกนอกโรงเรียน หันที่และไม่ค่อยปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{x} = 2.68$ และ $\bar{x} = 2.66$ ตามลำดับ)

การปรับตัวทางสังคมต่อบุคคลทั่วไปของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อึดอัดเมื่อ สนทนากับบุคคลไม่รู้จักซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 3.07$) รองลงมาคือ ไม่ชอบปฏิบัติตามกฎระเบียบสังคมและ ไม่พอใจในชีวิตที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ($\bar{x} = 2.44$ และ $\bar{x} = 2.31$ ตามลำดับ)

สรุปได้ว่าการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) โดยรวมซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการปรับตัวทางสังคมต่ออาจารย์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.71$) รองลงมาคือ ด้านการปรับตัวทางสังคมต่อบุคคลทั่วไป และด้านการปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.45$ และ $\bar{x} = 2.34$ ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามตัวแปรต้น พบว่านักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านไม่พบความแตกต่างกัน แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาและนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่พบความแตกต่างกัน แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา เช่นเดียวกับชาติชาย มันสมศรีได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาโครงการพิเศษภาคสมทบ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งพบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีสายวิชาที่สำเร็จการศึกษาแตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายอาชีวศึกษามีการปรับตัวทางสังคมมากกว่า นักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาสายสามัญ แสดงว่าสายวิชาที่สำเร็จการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการปรับตัวทางสังคมของต่อเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายอาชีวศึกษามีการปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนมากกว่านักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาสายสามัญ แสดงว่าสายวิชาที่สำเร็จการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาต่อเพื่อน ส่วนด้านอื่นไม่พบความแตกต่างกัน แสดงว่าด้านอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา

ส่วนนักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวแตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวขยายมีการปรับตัวทางสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวเดี่ยวแสดงว่าลักษณะครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการปรับตัวทางสังคมของต่ออาจารย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.01 โดยนักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวขยายมีการปรับตัวทางสังคมต่ออาจารย์มากกว่านักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวเดี่ยว แสดงว่าลักษณะครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาต่ออาจารย์ นอกจากนี้ยังพบว่า ด้านการปรับตัวทางสังคมของต่อบุคคลทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวขยายมีการปรับตัวทางสังคมต่อบุคคลทั่วไปมากกว่านักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวเดี่ยว แสดงว่าลักษณะครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาต่อบุคคลทั่วไป ส่วนด้านการปรับตัวทางสังคมของต่อเพื่อนไม่พบความแตกต่างกัน แสดงว่าด้านการปรับตัวทางสังคมของต่อเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่พบความแตกต่างกันแสดงว่าสถานภาพทางครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา ส่วนนักศึกษาที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันมีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่พบความแตกต่างกัน แสดงว่าลำดับการเกิดไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา ซึ่งเป็นไปตามข้อสรุปของงานวิจัยเรื่อง การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีว่านักเรียนที่มีลำดับการเกิดต่างกัน ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมกรปรับตัวทางสังคมต่อครู ต่อเพื่อน และต่อบุคคลทั่วไปไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่พบความแตกต่างกัน แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา

วารสารวิชาการและวิจัย มทรพระนคร ฉบับพิเศษ.

นักศึกษาที่มีครอบครัวรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีการปรับทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน แสดงว่ารายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาซึ่งเป็นไปตามข้อสรุปของงานวิจัยเรื่อง การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ครอบครัวมีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการปรับตัวทางสังคมต่อครู ต่อเพื่อน และต่อบุคคลทั่วไปไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปรับตัวทางสังคมต่อบุคคลทั่วไปของนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน เมื่อนำมาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลให้เห็นว่า นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท มีการปรับตัวทางสังคมต่อบุคคลทั่วไปได้ดีกว่า นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท

4. สรุป

4.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการวิจัยเรื่อง การปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตที่ศึกษาหลักสูตร 5 ปี พบว่า

4.1.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีการปรับทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4.1.2 นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีการปรับทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษา

4.1.3 นักศึกษาที่มีสายวิชาที่สำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน มีการปรับทางสังคมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายอาชีวศึกษามีการปรับตัวทางสังคมมากกว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายสามัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายอาชีวศึกษามีการปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนมากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสายสามัญ

4.1.4 นักศึกษาที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน มีการปรับทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันมีการปรับทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4.1.5 นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพแตกต่างกันมีการปรับทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4.1.6 นักศึกษาที่มีครอบครัวรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีการปรับทางสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปรับตัวทางสังคมต่อบุคคลทั่วไปของนักศึกษาแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สูงมีการปรับตัวทางสังคมต่อบุคคลทั่วไปได้ดีกว่า นักศึกษา ที่ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำ

4.1.7 นักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวแตกต่างกัน มีการปรับทางสังคมโดยรวมแตกต่างกันโดยนักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวขยายมีการปรับตัวทางสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีลักษณะครอบครัวเดี่ยว

4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.2.1 ควรนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรม แผนงาน กลยุทธ์หรือโครงการของมหาวิทยาลัยเพื่อหาแนวทางการปรับตัวที่เหมาะสมซึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของนักศึกษาและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่อไป

4.2.2 ควรทำร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพด้วย เพื่อจะได้ข้อมูลที่มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

4.3 ข้อเสนอแนะข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา

4.3.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมควรให้คำปรึกษา แนะนำหรือจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการปรับตัว และการแนะแนวให้กับนักศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษา

4.3.2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ควรเพิ่มกิจกรรมการพบอาจารย์ที่ปรึกษา หรือการจัดชั่วโมงโฮมรูม เพื่อให้ นักศึกษาได้พบที่อาจารย์ปรึกษา หรือเข้าพบอาจารย์แนะแนวให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้คำปรึกษาทางด้านการเรียน การ ปฏิบัติตนในการเป็นนักศึกษา เพื่อการเป็นบัณฑิตที่ส่งงามในอนาคต

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจาก งบประมาณผลประโยชน์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ประจำปี 2553 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

6. เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.กรุงเทพฯ : เซเวนพรีนติ้ง. ชาติชาย สมัครหมั่น. 2542. การปรับตัวของนักศึกษา โครงการพิเศษ ภาคสมทบ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. พระเจริญพงษ์ ธรรมทีโป (วิชัย) และ พระเรวัตน์ ชยากโร (จันทวงศ์). 2550. การปรับตัวทางสังคมของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่1โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี.ห้องเรียนสุราษฎร์ธานี วัดพัฒนาราม(พระอารามหลวง). สุราษฎร์ธานี. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

